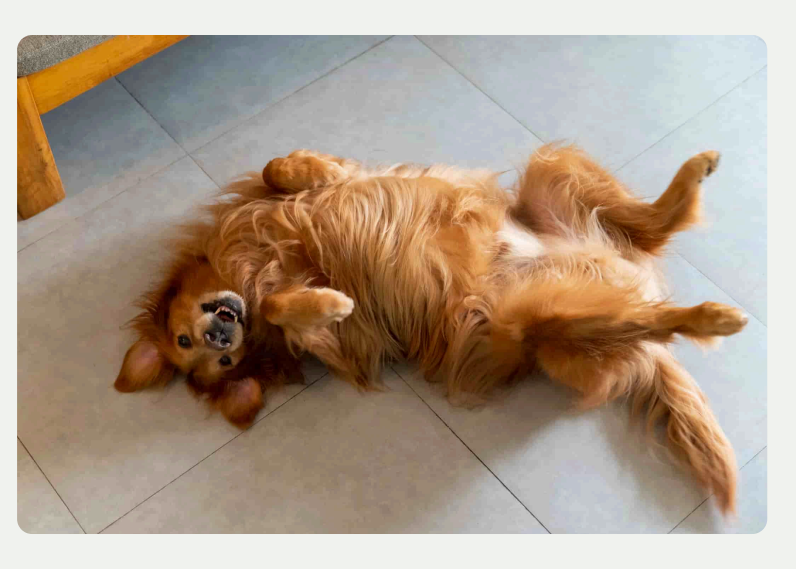
Jak właściwie interpretować i rozumieć odgłosy jelit u psa

Vetura i Dr. Ilse Ertl • Ostatnia aktualizacja: 19. października 2026

Odgłosy jelit u psa, czyli to charakterystyczne bulgotanie, burczenie i bulgotanie dochodzące z brzucha, są w zdecydowanej większości przypadków całkowicie nieszkodliwe i stanowią oznakę aktywnego trawienia lub pustego żołądka (tzw. migrujący kompleks motoryczny, który „przepłukuje" przewód pokarmowy między posiłkami). W terminologii medycznej te odgłosy żołądkowo-jelitowe u psów określa się mianem borborygmu. Stają się one niepokojące dopiero wtedy, gdy pojawiają się objawy towarzyszące, takie jak wzdęty brzuch, bezkształtne wymioty, apatia, biegunka, brak apetytu lub uporczywe wymioty. W takiej sytuacji pies wymaga natychmiastowej pomocy weterynaryjnej.

Podczas wizyt pytanie „Czy to normalne, że mój pies tak głośno burczy?" należy do najczęstszych obaw zaniepokojonych właścicieli. W ciągu ostatnich dwudziestu lat przekonałam się, że zdecydowana większość takich przypadków nie stanowi problemu. Mimo to warto dobrze znać sygnały ostrzegawcze. W tym artykule znajdziesz fizjologiczne wyjaśnienie tego bulgotania, jasne wskazówki dotyczące rozpoznawania sytuacji nagłych, sprawdzone domowe sposoby wraz z konkretnymi przepisami oraz porady dotyczące długotrwałego wzmacniania flory jelitowej.

Dr. Ilse Ertl

Artykuł ten powstał we współpracy z lekarką weterynarii dr Ilse Ertl. Od 20 lat prowadzi ona własną praktykę weterynaryjną specjalizującą się w małych zwierzętach w pobliżu Monachium i chętnie dzieli się swoją wiedzą z zainteresowanymi właścicielami psów.

Udostępnij wpis:

Spis treści

Chcesz przeczytać ten artykuł później?

Pobierz artykuł w formacie PDF

Najważniejsze informacje w skrócie

- Odgłosy jelit to **normalny**, gdy pies jest głodny lub właśnie trawi posiłek. Ciche bulgotanie i burczenie w brzuchu nie są powodem do niepokoju.
- **Częste, nieszkodliwe przyczyny** przyczynami odgłosów jelitowych są: pusty żołądek, przełykanie, połykanie powietrza, niewielka zmiana diety lub podekscytowanie.
- **Kombinacje znaków ostrzegawczych** są to głośne odgłosy jelitowe w połączeniu z wzdęciem brzucha, bezskutecznymi próbami wymiotowania, bladymi dziąsłami, bólem brzucha lub apatią.
- **Natychmiast do weterynarza** w przypadku podejrzenia skrętu żołądka (GDV), kiedy pies próbuje wymiotować, ale nic z niego nie wychodzi. Liczy się każda minuta. Należy również pilnie udać się do weterynarza w przypadku uporczywych wymiotów, krwawych biegunek, utraty wagi lub silnych bólów brzucha.
- **Wystarczy obserwować**, jeśli Twój pies wydaje się rześki i ma dobry apetyt, a odgłosy znikną w ciągu kilku godzin.

Czy odgłosy jelit u psa są niebezpieczne?

Szczera odpowiedź wynikająca z dwudziestoletniego doświadczenia brzmi: w około dziewięciu na dziesięć przypadków głośne odgłosy jelit u psa są całkowicie niegroźne i ustępują samoistnie; gdy tylko pies już lub proces trawienia będzie postępował. Tylko w około dziesięciu procentach przypadków kryje się za tym poważna przyczyna. Najważniejsza zasada brzmi zatem: same odgłosy są powodem do obserwacji, natomiast odgłosy w połączeniu z objawami towarzyszącymi, takimi jak wzdęty brzuch, apatia, wymioty, bezskuteczne próby wymiotowania czy typowa pozycja modlitewna z opuszczoną przednią częścią ciała, są powodem do podjęcia działań. Kto zapamięta tę prostą zasadę, rzadziej wpada w panikę, a jednocześnie nie przeoczy prawdziwego nagłego wypadku.

Skąd biorą się burczenia w brzuchu: fizjologia stojąca za tymi odgłosami

Aby właściwie zinterpretować odgłosy jelitowe u swojego psa, warto pokrótce przyjrzeć się normalnej fizjologii trawienia. Wielu właścicieli przeraża głośne odgłosy dochodzące z brzucha, choć właśnie te dźwięki są często oznaką aktywnej motoryki przewodu pokarmowego. Dlatego decydujące znaczenie ma nie tylko sam dźwięk, ale także jego związek z przyjmowaniem pokarmu, ogólnym samopoczuciem zwierzęcia oraz ewentualnymi objawami towarzyszącymi.

Układ pokarmowy psa to długi, muskularny przewód, który transportuje pokarm poprzez rytmiczne skurcze, tzw. perystaltykę. W trakcie tego procesu mieszają się składniki stałe, płyny oraz niewielkie ilości gazu, który jest połykany podczas jedzenia lub wytwarzany w jelitach przez bakterie. To właśnie ten ruch faz gazowych i płynnych w pętlach jelitowych powoduje odgłosy, które postrzegamy jako bulgotanie. Termin medyczny to „borborygmus", a w liczbie mnogiej „borborygmi".

W praktyce weterynaryjnej ocenia się nie tylko konkretne wartości liczbowe, co raczej ich regularność, rozmieszczenie odgłosów oraz ogólne wrażenie kliniczne. Bardzo intensywne odgłosy jelitowe mogą wskazywać na podrażnienie błony śluzowej, natomiast wyraźnie ciche odgłosy brzuszne mogą budzić podejrzenie poważnych zaburzeń motoryki, wyczerpania lub niedrożności jelit.

Kompleks ruchowy migracyjny: dlaczego pusty żołądek psa burczy szczególnie głośno

Jeśli Twój pies nie jadł przez kilka godzin, jego układ pokarmowy przechodzi w specjalny tryb, tzw. Migrating Motor Complex, w skrócie MMC. W tym czasie silne fale skurczowe przemieszczają się od żołądka aż do jelita cienkiego i transportują resztki pokarmu, złuszczone komórki oraz bakterie w kierunku jelita grubego. Ten ruch oczyszczający występuje zazwyczaj między posiłkami jest znacznie silniejszy niż normalna perystaltyka trawienna. Dlatego też burczenie w jelitach u psa może być szczególnie wyraźnie słyszalne rano przed śniadaniem lub późnym wieczorem.

Z fizjologicznego punktu widzenia proces ten ma sens, ponieważ MMC przeciwdziała nieprawidłowemu namnażaniu się bakterii w jelicie cienkim. Dlatego właśnie u zdrowych psów, które czują się dobrze, głośne burczenie w brzuchu na czczo często nie jest oznaką choroby. Sytuacja staje się niepokojąca dopiero wtedy, gdy pies dodatkowo odczuwa ból, wymiotuje, pojawia się u niego biegunka lub jego brzuch wydaje się napięty. Bez takich objawów ostrzegawczych ten rodzaj odgłosów jelitowych u psa można zazwyczaj początkowo uznać za normalną aktywność trawienną.

Nieszkodliwe przyczyny głośnych odgłosów jelitowych u psów

Wiele nieszkodliwych przyczyn odgłosów jelitowych u psów można jednoznacznie odróżnić od siebie dopiero po przeanalizowaniu przebiegu czasowego. Jeśli bulgotanie występuje głównie na czczo, po pospiesznym jedzeniu lub w sytuacjach wzbudzających emocje, wskazuje to raczej na przyczynę funkcjonalną niż chorobową. Dlatego przy ocenie zawsze ważne jest, kiedy pojawiają się te odgłosy, jak długo trwają i czy w międzyczasie pies zachowuje się zupełnie normalnie.

Typowymi, nieszkodliwymi czynnikami wywołującymi te objawy są: pusty żołądek, normalna faza trawienia po posiłku, pospieszne pochłanianie pokarmu z połykaniem powietrza, nagła zmiana karmy, lekkie podekscytowanie lub sporadyczne zjadanie trawy. Z klinicznego punktu widzenia istotny jest przede wszystkim wzorzec: jeśli pies je bardzo szybko, odgłosy często pojawiają się krótko po posiłku; jeśli występują na czczo, wskazuje to raczej na zespół migrującego kompleksu motorycznego. Również stres może tymczasowo zwiększyć motorykę jelit poprzez układ autonomiczny. To wyjaśnia, dlaczego niektóre psy przed podróżą samochodem, podczas wizyt u znajomych lub szczególnie ekscytujących spacerów słychać, jak pracują jelita, mimo że nie występuje żadna rzeczywista choroba jelit.

Z praktyki wynika również, że warto wiedzieć, iż nieszkodliwe odgłosy jelitowe u psa mają zazwyczaj charakter samoograniczający się. Pies pozostaje czujny, je normalnie, pije, wypróżnia się i nie wykazuje wyraźnych oznak bólu brzucha. Właśnie ta kombinacja odróżnia tę sytuację od nagłego przypadku. Jeśli stan Twojego psa pozostaje ogólnie stabilny, a odgłosy ustępują po kilku godzinach, w większości przypadków wystarczy po prostu obserwować zwierzę.

Sygnały ostrzegawcze: kiedy odgłosy jelitowe stają się stanem nagłym

Odgłosy jelitowe u psa nie są niebezpieczne ze względu na swoją głośność, ale z powodu objawów, które pojawiają się jednocześnie. Właśnie dlatego tak ważna jest systematyczna obserwacja. Gdy tylko wraz z burczeniem w brzuchu pojawią się wyraźne objawy ogólne lub oznaki silnego bólu, nie musisz już zgadywać, tylko podjąć działania.

Poniższe objawy wymagają natychmiastowego skontaktowania się z kliniką lub pogotowiem ratunkowym. W takich przypadkach nie należy zwlekać:

- **Wzdęty, twardy brzuch:** klasyczny objaw skrętu żołądka lub ciężkiej niedrożności jelit.
- **Bezskuteczne próby duszenia:** Pies próbuje zwymiotować, ale nic nie wychodzi lub pojawia się tylko piana.
- **Pozycja modlitewna:** Przednia część ciała obniżona, tylna część uniesiona; typowe dla silnego bólu brzucha, często występującego w przypadku zapalenia trzustki.
- **Blade lub niebieskawe błony śluzowe:** Oznaki niewydolności krążenia lub wstrząsu.
- **Apatia i osłabienie:** gdy pies nie chce już wstać lub upada.
- **Długotrwałe wymioty:** więcej niż dwa razy w ciągu dwóch do trzech godzin.
- **Krwawa biegunka:** świeża krew lub ciemne, smoliste odchody.

W przypadku takich kombinacji obowiązuje zasada: natychmiast wezwać pogotowie, nie jutro i nie za dwie godziny. Jeśli objawy są łagodne, takie jak niewielki biegunka. Jeśli nie ma krwi ani jednorazowego wymiotowania, a pies poza tym jest rześki, możesz obserwować go przez 24 godziny i następnego dnia zgłosić się do gabinetu w zwykłym terminie.

Jak rozpoznać skręt żołądka: ostry stan zagrożenia życia

Skręt żołądka, zwany medycznie rozszerzeniem i skrętem żołądka (Gastric Dilatation-Volvulus, GDV), jest jednym z najpoważniejszych stanów nagłych w medycynie wewnętrznej. Żołądek wypełnia się gazem, obraca się wokół własnej osi, uciskając w ten sposób nie tylko wejście i wyjście, ale także duże naczynia krwionośne. Typowe objawy to coraz bardziej wzdęty brzuch, wydający dźwięk przypominający uderzenie w bęben, bezskuteczne wymioty bez wydalania treści, obfite ślinienie, niepokój z ciągłym chodzeniem w kółko oraz szybko narastające osłabienie.

Szczególnie ważny jest czas: im szybciej pies trafi do kliniki, tym większe są szanse na przeżycie. Szczególnie narażone są rasy o głębokiej klatce piersiowej, takie jak dogi niemieckie, owczarki niemieckie, wyżły weimarskie i setery. Jeśli zauważysz tę kombinację objawów, nie trać ani chwili na domowe sposoby lub poszukiwanie informacji przez telefon, tylko natychmiast ruszaj w drogę. Dotyczy to również sytuacji, gdy burczenie w brzuchu początkowo wydawało się niegroźnym odgłosem jelit u psa.

Inne stany nagłe: niedrożność jelit, zapalenie trzustki i zatrucie

Nie każda nagła sytuacja związana z odgłosami jelitowymi u psa oznacza skręt żołądka. Również inne ostre schorzenia mogą wiązać się z bulgotaniem, wymiotami, bólem i gwałtownym pogorszeniem stanu zdrowia. Aby te przyczyny nie zostały pominięte w cieniu ostrzeżenia o skręcie żołądka, warto osobno rozważyć najważniejsze diagnozy różnicowe.

Wszystkie trzy obrazy kliniczne mają tę wspólną cechę, że nie są to przypadki, które można obserwować przez kilka dni. Jeśli pojawią się silne bóle brzucha, nawracające wymioty, osłabienie krążenia lub objawy neurologiczne. Twój pies wymaga natychmiastowej konsultacji weterynaryjnej. Dokładną przyczynę można zazwyczaj ustalić dopiero na podstawie badania klinicznego, badań obrazowych i wyników badań laboratoryjnych.

Niedrożność jelit spowodowana ciałem obcym

W przypadku niedrożności jelit (ileus) przewlekłą niedrożność jelit najczęściej powoduje połknięty przedmiot obcy, taki jak skarpeta, kawałek kości lub piłka. Typowymi objawami są powtarzające się wymioty, brak wypróżnień, nasilający się ból brzucha oraz gwałtowny spadek kondycji. Początkowo odgłosy jelitowe u psa mogą być nawet bardzo wyraźne, ponieważ jelito próbuje pokonać przeszkodę. Później motoryka jelit może znacznie osłabnąć, co ma niekorzystne znaczenie prognostyczne.

Nieprawidłowe zamknięcie jelit jest szczególnie prawdopodobne, jeśli pies ma skłonność do połykania obcych przedmiotów lub niedawno rozgryzł zabawki, tkaniny lub kości do żucia. W diagnostyce pomocne są przede wszystkim badanie ultrasonograficzne i rentgenowskie, a w zależności od przypadku również badania z użyciem środka kontrastowego. Niedrożność jelit nie jest przypadkiem wymagającym stosowania diety oszczędnej w domu, lecz stanowi nagły przypadek chirurgiczny.

Ostre zapalenie trzustki

Ostre zapalenie trzustki często występuje po spożyciu bardzo tłustych posiłków, na przykład po zjedzeniu dużej ilości resztek ze stołu. Głównymi objawami są gwałtowne wymioty, silny ból w przedniej części brzucha oraz charakterystyczna pozycja modlitewna. Wiele psów wykazuje jednocześnie niepokój, odmawia przyjmowania pokarmu i reaguje wrażliwie na ucisk w okolicy brzucha.

Ponieważ trzustka ściśle współpracuje z żołądkiem i jelitem cienkim, odgłosy jelitowe u psa z zapaleniem trzustki nie są rzadkim objawem towarzyszącym. Decydujące znaczenie dla oceny mają jednak nie tyle odgłosy, co nasilenie bólu, stabilność krążenia i wymioty. Leczenie obejmuje podawanie infuzji, terapię przeciwbólową oraz karmienie specjalną karmą. Konieczna może być również hospitalizacja w celu monitorowania stanu pacjenta, dlatego w przypadku podejrzenia choroby nie należy zwlekać.

Zatrucie

Zatrucie czekoladą, ksylitolem zawartym w bezcukrowych słodyczach lub środkiem przeciw ślimakom może początkowo objawiać się również dolegliwościami żołądkowo-jelitowymi. Nadmierne wydzielanie śliny, drżenie, niepokój, skurcze, wymioty lub krwawa biegunka to typowe objawy ostrzegawcze. W tym kontekście odgłosy jelitowe u psa są jedynie objawem towarzyszącym i nigdy nie stanowią właściwego objawu przewodniego.

Ważny jest tutaj wywiad: co pies mógł połknąć, w jakiej ilości i kiedy? Jeśli masz opakowanie, resztki substancji toksycznej lub jej zdjęcie, natychmiast zabierz te informacje do kliniki. W przypadku zatrucia liczy się każda minuta, ponieważ niektóre substancje są bardzo szybko wchłaniane lub prowadzą do poważnych zaburzeń metabolicznych.

Przyczyny przewlekłe: enteropatie, pasożyty i dysbioza

Jeśli odgłosy jelitowe u psa nie są tylko objawem ostrym, ale powtarzają się przez tygodnie lub miesiące, zmienia się kierunek diagnostyki. Wtedy rzadziej mamy do czynienia z dramatycznym stanem nagłym, a częściej z przewlekłymi chorobami jelit, układu pokarmowego lub mikrobiomu. W takich przypadkach decydujące znaczenie ma całościowy obraz obejmujący konsystencję kału, masę ciała, apetyt, częstotliwość dolegliwości oraz reakcje na zmiany w diecie.

Przebieg przewlekłe są często niedoceniane, ponieważ z zewnątrz wydają się mniej groźne, ale pod względem interpretacji mogą być znacznie bardziej złożone. Pies z nawracającymi burczeniami w brzuchu, luźnymi stolcami lub wzdęciami niekoniecznie wymaga natychmiastowej terapii, ale z pewnością często potrzebuje systematycznego badania diagnostycznego. Im dłużej utrzymują się dolegliwości, tym ważniejszy staje się dobrze ukierunkowane badania pod kątem obecności pasożytów, przewlekłych enteropatii, zaburzeń trawienia i dysbiozy.

Podczas gdy ostre przypadki mogą przebiegać dramatycznie, u innych psów obserwuje się nawracające odgłosy jelitowe bez bezpośredniego zagrożenia. W takich przypadkach często mówimy o przewlekłych enteropatiach. W 2011 roku Edward Hall zaproponował klasyfikację, która do dziś jest powszechnie stosowana i uporządkowuje procedurę diagnostyczną: FRE (food-responsive enteropathy), czyli przypadki, w których następuje poprawa po zastosowaniu diety eliminacyjnej, ARE (antibiotic-responsive enteropathy), IRE (immunosuppressant-responsive enteropathy) oraz NRE (non-responsive enteropathy).

Ponadto należą do nich Giardia, inwazja robaków, alergie pokarmowe oraz dysbioza należą do częstych przyczyn nawracających odgłosów jelitowych u psów. Grupa badawcza pod kierownictwem Jana Suchodolskiego z Gastrointestinal Laboratory na Uniwersytecie Texas A&M wykazała w ostatnich latach w sposób zasadniczy, jak ściśle zmiany w mikrobiomie są powiązane z przewlekłymi chorobami jelit.

Wskaźnik dysbiozy a mikrobiom psów

Praktycznym narzędziem diagnostycznym wynikającym z tych badań jest wskaźnik dysbiozy. Opracowany przez AlShawaqfeha i współpracowników w 2017 roku. Określa się go za pomocą ilościowego testu PCR na podstawie pojedynczej próbki kału i mierzy on częstość występowania siedmiu kluczowych bakterii, w tym *Faecalibacterium* i *Turicibacter*, *Blautia*, *Fusobacterium* i *E. coli*. Wartości poniżej 0 wskazują na zdrową mikroflorę, wartości od 0 do 2 – na stan niejednoznaczny, a wartości powyżej 2 – na wyraźną dysbiozę.

W praktyce badanie to ma sens przede wszystkim wtedy, gdy u psa nawracają odgłosy jelitowe, a standardowe badania nie dostarczają jednoznacznego wyjaśnienia. Nie zastępuje ono ani badania na obecność pasożytów, ani USG, ani diagnostyki żywieniowej, ale może pomóc w bardziej obiektywnej ocenie przewlekłych dysbioz. W zależności od laboratorium koszt wynosi zazwyczaj od 520 do 790 zł.

Czynniki ryzyka związane z rasą i wiekiem

To, czy odgłosy jelit u psa są nieszkodliwe, czy też wskazują na chorobę, zależy również od rasy, budowy ciała i wieku. Niektóre rasy psów są bardziej narażone na określone problemy trawienne, dlatego od samego początku należy obrać nieco inne podejście diagnostyczne. Zwłaszcza w przypadku nawracających dolegliwości wiedza ta pomaga wcześnie ustalić priorytety i odpowiednich badań.

Warto pamiętać, że predyspozycje nie są diagnozą. Zmienia jedynie prawdopodobieństwo wystąpienia określonych przyczyn. W praktyce oznacza to, że w przypadku psa z genetyczną predyspozycją należy szybciej rozważyć EPI, alergię pokarmową, limfangiektazję lub skręt żołądka niż w przypadku zdrowego psa rasy mieszanej.

Predyspozycje związane z rasą

Z praktyki wiem, że niektóre zależności można zaobserwować szczególnie często. W przypadku owczarka niemieckiego przewlekłe utracie masy ciała, dużej ilości odchodów i nawracających odgłosach jelitowych należy wcześnie rozważyć możliwość niewydolności zewnątrzwydzielniczej trzustki w takiej sytuacji często wskazane jest badanie TLI. Boksery wyróżniają się predyspozycją do ziarniniakowego zapalenia jelita grubego i innych przewlekłych chorób zapalnych jelit. Buldogi francuskie stosunkowo często wykazują nietolerancję pokarmową lub alergie, często w połączeniu z objawami skórnymi. W przypadku yorkshire terrierów w przypadku biegunki, utraty masy ciała i niedoboru białka należy również rozważyć limfangiektazję.

W przypadku dużych ras o głębokiej klatce piersiowej, takich jak dog niemiecki, na pierwszy plan wysuwa się dodatkowo ryzyko skrętu żołądka. Zwłaszcza gdy u takich psów pojawia się dodatkowo niepokój, połysk, bezskuteczne próby wymiotowania oraz szybko zwiększający się obwód brzucha, należy natychmiast udać się do kliniki weterynaryjnej. Tabela przedstawiająca ciała dostarcza zatem już przed właściwą diagnostyką ważnych wskazówek dotyczących potencjalnych przyczyn odgłosów jelitowych u psa.

Rasa	Typowa choroba	Cechy szczególne
Owczarek niemiecki	Niewydolność zewnątrzwydzielnicza trzustki (EPI)	Większość przypadków EPI, około dwóch trzecich, dotyczy tej rasy
Yorkshire terrier	Limfangiektazja	Utrata białka przez jelita, często towarzyszy jej wodobrzusze
Boxer	Zapalenie jelita grubego o charakterze ziarniniakowym, IBD	Postać o podłożu genetycznym, reagująca na enrofloksacynę
Buldog francuski	Alergia pokarmowa	Często towarzyszą temu objawy skórne
dog niemiecki	Skręt żołądka (GDV)	Ryzyko w ciągu całego życia wynosi około 40% bez gastropexy

Ryzyko związane z wiekiem

Również wiek ma wpływ na to, jakie przyczyny odgłosów jelitowych u psa są najbardziej prawdopodobne. **Szczenięta** są wrażliwe na pasożyty i zmiany w diecie, ponieważ ich flora jelitowa nie ustabilizowała się jeszcze. W diagnostyce na pierwszym miejscu znajdują się lamblija i zarażenie robakami; ponadto nawet niewielkie błędy w żywieniu mogą szybko doprowadzić do biegunki i głośnego burczenia w brzuchu.

Dorosłe psy najczęściej wskazują na klasyczne przyczyny związane z codziennym życiem, takie jak przekarmienie, stres lub nietolerancja pokarmowa. W przypadku **psy starsze** Począwszy od około dziesiątego roku życia, w ramach diagnostyki różnicowej zawsze bierze pod uwagę nowotwory przewodu pokarmowego, przewlekłą niewydolność nerek z towarzyszącymi objawami lub obniżona wydajność trzustki z niedoborem enzymów. W związku z tym nawracające odgłosy jelitowe u psów w podeszłym wieku powinny być badane bardziej rygorystycznie niż u młodych, poza tym zdrowych zwierząt.

Domowe sposoby na odgłosy jelitowe wraz z konkretnymi dawkami

Lekkie, ostre odgłosy jelitowe u psa, występujące bez żadnych objawów ostrzegawczych, często można złagodzić dzięki odpowiedniemu dobraniu dieta oszczędna oraz prostymi środkami wspomagającymi. Najważniejsze jest, aby pies pozostawał przytomny, miał stabilny krążenie i chętnie pił. Domowe sposoby są przeznaczone wyłącznie do łagodnych przypadków, a nie do sytuacji nagłych, w których występuje ból, krwawienie, wzdęcie brzucha lub powtarzające się wymioty.

Aby domowe środki były stosowane w sposób racjonalny, należy odpowiednio dobrać recepturę, dawkowanie i czas trwania kuracji. Brak odpowiedniej struktury często prowadzi do tego, że właściciele wypróbowują kilka rzeczy jednocześnie i w końcu nie są w stanie ocenić, co faktycznie pomogło. Lepiej jest postępować w sposób uporządkowany, stosując jasny, dobrze tolerowany plan żywieniowy oraz kilka celowo dobranych dodatków.

1

Jak prawidłowo przygotować lekkostrawne danie z kurczaka i ryżu

Najbardziej sprawdzonym domowym sposobem jest klasyczna dieta oszczędna. Należy użyć piersi kurczaka bez skóry, nieprzyprawionej, ugotowanej w wodzie, i wymieszać ją z miękkim ryżem w proporcji 1 część kurczaka na 2 części ryżu. Ryż należy gotować nieco dłużej niż podano na opakowaniu, aby lekko zgęstniał i dodatkowo pokrywał błonę śluzową. Dzienne spożycie wynosi około 30–40 gramów na kilogram masy ciała i dzieli się na cztery do sześciu małych porcji.

Ważne jest, aby nie tylko prawidłowo przygotowywać dietę oszczędną, ale także konsekwentnie stosować ją przez kilka dni. Po dwóch lub trzech dniach bez dolegliwości stopniowo należy wprowadzać z powrotem zwykłą karmę, zgodnie z tym samym schematem, co w przypadku zmiany diety. Jeśli odgłosy jelitowe u psa nie ustępują podczas stosowania diety oszczędzającej lub pojawiają się dodatkowe objawy, konieczna jest konsultacja weterynaryjna.

2

Zupa Moro: zupa marchewkowa według profesora Moro

Zupa Moro został opracowany w 1908 roku przez austriackiego pediatrę Ernsta Moro i do dziś jest jednym z najskuteczniejszych domowych środków na biegunkę. Przepis: 500 gramów obranej marchwi. Gotować w jednym litrze wody przez 90 minut do miękkości, następnie zmiksować na puree i uzupełnić wodą do objętości jednego litra, dodając trzy gramy soli. Podczas długiego gotowania powstają oligosacharydy, które pod względem struktury przypominają receptory błony śluzowej jelita. Zarazki chorobotwórcze, takie jak *E. coli* wiążą się z cząsteczkami marchwi zamiast z błoną śluzową i są wydalane.

Dawka wynosi około 50 ml na kilogram masy ciała, rozłożona na cały dzień. Zazwyczaj wystarczy stosować preparat przez trzy do pięciu dni. Zwłaszcza gdy odgłosy jelitowe u psa towarzyszą łagodnej biegunce, zupa Moro stanowi sensowne uzupełnienie diety oszczędnej.

3

Łupiny nasion psyllium jako substancja pęczniejąca

Łupiny nasion psyllium działają jako środek nawadniający i mogą być pomocne zarówno w przypadku biegunki, jak i łagodnego zaparcia. Wiążą wodę, poprawiają konsystencję stolca i wspomagają bardziej regularne wypróżnianie. Szczególnie w przypadku dolegliwości czynnościowych, charakteryzujących się zmienną konsystencją stolca, są one często bardziej skuteczne niż wiele niespecyficznych domowych środków.

Dawka wynosi od 0,5 do 1 grama na 10 kg masy ciała. Ważne jest, aby przed podaniem namoczyć łupiny psyllium w wodzie przez co najmniej 20 minut, aby nie pęczniały dopiero w żołądku. W przypadku zbyt małego spożycia płynów mogą one bowiem przynieść odwrotny skutek i dodatkowo utwardzić stolec.

4

Glinka lecznicza: wiązanie toksyn i redukcja gazów

glinka lecznicza może wiązać nadmiar gazów i niektóre substancje drażniące w jelitach. Dzięki temu nadaje się przede wszystkim w przypadku wzdęcia, lekkim złym samopoczuciem i luźnymi stolcami bez poważnych objawów towarzyszących. W przypadku odgłosów jelitowych u psa nie jest to panaceum, ale w poszczególnych przypadkach może zauważalnie zmniejszyć wytwarzanie gazów.

Zazwyczaj zaleca się dawkę 1 łyżeczki na 10 kg masy ciała, dobrze wymieszaną z wilgotną karmą. Należy pamiętać o zachowaniu co najmniej dwugodzinnej przerwy przed podaniem leków, ponieważ glinka lecznicza może wiązać substancje czynne, takie jak antybiotyki, i zmniejszać ich wchłanianie.

5

Herbata z kopru włoskiego i kminku na wzdęcia

koper włoski-Herbata z kminkiem– rozluźnia mięśnie jelit i może łagodzić wzdęcia. Nadaje się szczególnie w przypadku, gdy u psa występują odgłosy jelitowe związane z niewielkim nagromadzeniem gazów, ale bez wymiotów ani wyraźnego bólu. Bardzo ważne jest, aby podawać herbatę wyłącznie letnią i w niewielkich ilościach.

Jako praktyczną wskazówkę przyjmuje się dawkę od 1 do 2 łyżek stołowych na 10 kg masy ciała, kilka razy dziennie. Jeśli pies nie akceptuje tego smaku z własnej woli, nie należy podawać mu pokarmu na siłę. W takich przypadkach rozsądniejszym pierwszym krokiem jest zazwyczaj dieta oszczędna.

Wzmocnienie flory jelitowej za pomocą naturalnych probiotyków

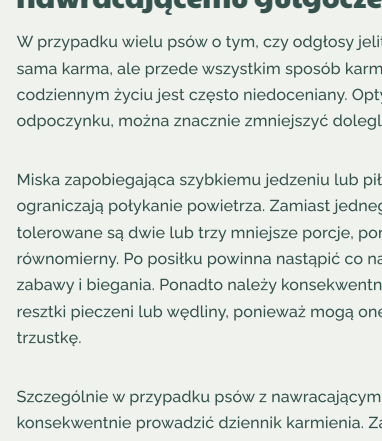
Jeśli u psa nawracają odgłosy jelitowe, oprócz udzielenia pomocy doraźnej warto zwrócić uwagę na florę jelitową. Stabilna, zróżnicowana mikroflora jelitowa może pomóc w ograniczeniu procesów fermentacyjnych, nadmiernego wytwarzania gazów oraz nawracających dolegliwości trawiennych. Nie chodzi tu o pojedynczy środek cudowny, ale o element wspomagający w ramach przemyślanej strategii żywieniowej i diagnostycznej.

W praktyce najważniejsze są przede wszystkim oczekiwania: probiotyki nie stanowią natychmiastowej pomocy w ostrych przypadkach i nie zastępują ani diagnostyki, ani odpowiedniej diety. Mogą jednak okazać się przydatne u niektórych psów po podaniu antybiotyków, przy zmianie karmy lub w przypadku czynnościowych dolegliwości trawiennych. Im dokładniej dobierze się produkt, kombinację szczepów i dawkowanie, tym większa jest szansa na rzeczywiste korzyści.

Zrównoważona mikroflora wytwarza krótkołańcuchowe kwasy tłuszczowe, takie jak maślan, które odżywiają błonę śluzową jelita, wzmacniają układ odpornościowy związany z jelitami oraz wypierają drobnoustroje chorobotwórcze. W przypadku poszczególnych szczepów probiotycznych dostępne są dane weterynaryjne, których wiarygodność różni się w zależności od szczepu. Dlatego ważniejsza od nazwy marki jest kwestia, czy preparat zawiera jasno określone szczepy, wystarczającą liczbę jednostek tworzących kolonie oraz podlega przejrzystej kontroli jakości. W przypadku psa średniej wielkości typowa dawka dzienna, w zależności od produktu, często wynosi od 1 do 5 miliardów CFU.

Jeśli chcesz stosować probiotyk, zwróć uwagę na przejrzysty skład i stosuj go w konkretnych przypadkach, na przykład po kuracji antybiotykowej lub przy nawracających, łagodnych zaburzeniach trawienia. Nasz Kompleks Probiotyczny dla Psa łączy w sobie różne naturalne składniki, takie jak proszek z marchwi, łupiny psyllium, kora jesionu i koper włoski. Dzięki dodatkom kultur probiotycznych preparat ten może wspomagać prawidłowe funkcjonowanie układu pokarmowego i przyczyniać się do utrzymania zrównoważonej flory jelitowej.

Jeśli odgłosy jelitowe u psa utrzymują się pomimo zmiany diety i stosowania probiotyków, przyczynę tego stanu należy ustalić nie za pomocą suplementów diety, lecz w ramach konsultacji weterynaryjnej.

Stosowanie: Za pomocą dołączonej miarki mieszankę probiotyków można bardzo łatwo dodać do karmy Twojego psa.

Możesz bez ryzyka wypróbować nasz produkt dzięki **60-dniowa gwarancja zwrotu pieniędzy.** Jeśli złożysz zamówienie przed godziną 15:00, zazwyczaj zostanie ono dostarczone już następnego dnia i będziesz mógł od razu zacząć stosować produkt. Na początek zalecamy stosowanie małej dawki, a następnie stopniowe jej zwiększanie. Aby zapewnić ciągłe wsparcie, produkt można podawać również długoterminowo.

Nasz Kompleks Probiotyczny dla Psa został opracowany, aby w naturalny sposób wspomagać florę jelitową Twojego psa.

O produkcie →

W magazynie: w 3-4 dni robocze u ciebie

Zarządzanie żywieniem w celu zapobiegania nawracającemu gulgoceniu

W przypadku wielu psów o tym, czy odgłosy jelitowe pojawiają się wielokrotnie, decyduje nie tylko sama karma, ale przede wszystkim sposób karmienia. Właśnie w tym tkwi ważny czynnik, który w codziennym życiu jest często niedoceniany. Optymalizując tempo jedzenia, wielkość porcji i czas odpoczynku, można znacznie zmniejszyć dolegliwości funkcjonalne.

Miska zapobiegająca szybkiemu jedzeniu lub płyta z przekąskami spowalniają jedzenie i ograniczają połykanie powietrza. Zamiast jednego dużego posiłku dziennie, zazwyczaj lepiej tolerowane są dwie lub trzy mniejsze porcje, ponieważ obciążają żołądek i jelita w sposób bardziej równomierny. Po posiłku powinna nastąpić co najmniej godzina odpoczynku, a więc bez szalonej zabawy i biegania. Ponadto należy konsekwentnie unikać resztek ze stołu, takich jak resztki pieczeni lub wędliny, ponieważ mogą one niepotrzebnie podrażniać układ trawienny i trzustkę.

Szczególnie w przypadku psów z nawracającymi burczeniami w brzuchu warto przez kilka tygodni konsekwentnie prowadzić dziennik żywieniowy. Zapisuj godzinę, ilość karmy, smakołyki, konsystencję odchodów oraz występowanie odgłosów. Dzięki temu często szybciej zorientujesz się, czy problem pojawia się raczej po smakołykach, przed posiłkiem czy podczas jedzenia, czy też z konkretnymi sytuacjami z życia codziennego.

Zmiana karmy w pięciu krokach w ciągu 7–10 dni

Zmiana karmy jest jedną z najczęstszych przyczyn przejściowych głośnych odgłosów jelitowych u psów. Błona śluzowa i mikroflora potrzebują czasu, aby przystosować się do nowych białek, źródeł węglowodanów i składu błonnika. Dlatego zmiana powinna odbywać się stopniowo, a nie gwałtownie z dnia na dzień.

Korzystając z poniższego schematu, przejście na nowy system przebiega zazwyczaj bez problemów:

1. **Dzień 1–2:** 75% starej karmy, 25% nowej paszy
2. **Dzień 3–4:** 50% starej karmy, 50% nowej karmy
3. **Dzień 5–6:** 25 % starej paszy, 75 % nowej paszy
4. **Dzień 7–8:** 10 % starej karmy, 90 % nowej karmy
5. **Od 9. dnia:** 100% świeża karma

W przypadku wrażliwych psów, szczeniąt lub po kuracji antybiotykowej proces zmiany karmy można rozłożyć na okres 14 dni. Jeśli w tym czasie u psa wystąpią wyraźne biegunki, wymioty lub utrzymujące się odgłosy jelitowe, należy krytycznie ocenić nową karmę.

Badania diagnostyczne u weterynarza: przebieg i koszty

Jeśli odgłosy jelitowe u psa powracają, utrzymują się dłużej lub towarzyszą im inne objawy, w praktyce przeprowadza się wówczas ustrukturyzowaną diagnostykę. Celem jest nie tylko wykluczenie poważnych przyczyn, ale także rozróżnienie między dolegliwościami czynnościowymi, reakcjami na karmę, zarażeniem pasożytami a prawdziwymi chorobami jelit. Dlatego też dobra diagnostyka zawsze zaczyna się od dokładnego wywiadu.

Na początek należy ustalić, kiedy pojawiają się odgłosy, jak długo trwają, czym karmione i jakie występują objawy towarzyszące. Następnie przeprowadza się badanie kliniczne obejmujące osłuchiwanie jamy brzusznej i ostrożne badanie palpacyjne. Laboratorium bada próbkę kału pod kątem obecności pasożytów, antygenu lamblii oraz, w razie potrzeby, mikrobiomu. W morfologii krwi zwraca się szczególną uwagę na poziom kobalaminy, czyli witaminy B12, oraz kwasu foliowego, ponieważ oba te wskaźniki mogą wskazywać na zaburzenia wchłaniania w jelicie cienkim.

Badanie ultrasonograficzne jamy brzusznej pomaga wykryć niedrożność jelit, zapalenie trzustki, nowotwory lub powiększenie węzłów chłonnych. Zdjęcie rentgenowskie uzupełnia diagnostykę w przypadku podejrzenia obecności ciał obcych lub nagromadzenia gazów. Zgodnie z aktualnym cennikiem usług weterynaryjnych (GOT 2022) koszty wynoszą w przybliżeniu: badanie podstawowe 170–350 zł, badanie ultrasonograficzne 350–660 zł, oznaczenie poziomu kobalaminy/kwasu foliowego 260–440 zł, wskaźnik dysbiozy 520–790 zł. Badanie kału na obecność pasożytów i giardii 130–260 zł. Łącznie za kompletną diagnostykę należy zazwyczaj liczyć się z kosztem od 1 100 do 2 200 zł.

Najczęściej zadawane pytania dotyczące odgłosów jelitowych u psów

W codziennej praktyce lekarskiej w związku z odgłosami żołądkowymi i jelitowymi ciągle pojawiają się te same pytania – od dopuszczalnego czasu trwania tych odgłosów, przez wpływ leków, aż po sensowną samoobserwację w domu. Poniższe odpowiedzi w zwięzły sposób podsumowują najważniejsze kwestie i mają pomóc Ci w codziennym życiu szybciej ocenić, czy powinieneś po prostu obserwować sytuację, zastosować domowe sposoby, czy też od razu umówić się na wizytę. Jeśli nie masz pewności, zawsze pamiętaj, lepiej raz za dużo zapytać telefonicznie w gabinecie, niż przeoczyć poważny problem.

Jak długo mogą trwać nasilone odgłosy jelit u psa? +

Czy leki, takie jak antybiotyki lub NLPZ, mogą powodować odgłosy jelitowe? +

Czy odgłosy jelitowe u ciężarnych suk są zjawiskiem normalnym? +

Czy powinienem pozwolić mojemu psu pościć, gdy jego brzuch głośno burczy? +

Czy mogę samodzielnie ocenić odgłosy jelitowe, słuchając ich uchem lub stetoskopem? +

Źródła i badania naukowe +

©2026 Vetura GmbH

Teksty na grafikach zostały przetłumaczone z języka niemieckiego z wykorzystaniem narzędzi AI, a następnie zredagowane i sprawdzone przez native speakera języka polskiego. Treść merytoryczna pozostała niezmieniona.

Informacje zawarte na tej stronie mają charakter ogólnych wskazówek i zostały starannie opracowane na podstawie dostępnych źródeł. Autorzy oraz operatorzy strony nie ponoszą odpowiedzialności za szkody materialne ani niematerialne powstałe w wyniku korzystania z przedstawionych informacji lub zaniechania korzystania z nich, jak również w wyniku wykorzystania informacji błędnych lub niekompletnych. Przedstawione tutaj produkty nie są lekami, lecz suplementami diety dla zwierząt lub produktami pielęgnacyjnymi. W związku z tym nie są przeznaczone do diagnozowania, leczenia, łagodzenia ani zapobiegania chorobom. Nie zastępują również porady lekarza weterynarii ani leków przepisanych przez lekarza weterynarii. W razie wątpliwości przed zastosowaniem produktu należy zawsze skonsultować się z lekarzem weterynarii.